

[Sundbo.]

Det er meget sjældent, de kan samle ordentligt Hus. I første Parket, hvor jeg maa antage det ærede Medlems Publikum særlig har Plads, er der ret tomt, naar „Hakon Jarl“ opføres, og det er ikke saa underligt, for det Stormskjoldsbulder, som høres der, er ikke særlig nutidssvarende, og skønt Hovedrollen udføres særdeles godt, er der øjensynligt ikke hos det teaterinteresserede Publikum særlig Interesse for Oehenschlägers Tragedier. Ja, man keder sig ærlig talt over dem, ser det ud til.

„Elverhøj“ er naturligvis endnu en god Børnekomedie, og naar man blot satte paa Plakaten: Ikke for Børn over 10 Aar, kunde den Forestilling selvfølgelig meget godt gaa endnu, det var der ikke noget i Vejen for. Hvad „Genboerne“ angaar, søges dette Stykke kun, fordi Skuespiller Reumert udfører Hovedrollen paa en ganske udmærket Maade. Det er øjensynlig, at hvad man end vil kunne sige om det klassiske Skuespil, har det ikke sit Publikum paa Teatret i vore Dage.

Det er rigtigt, at der skal opføres nogle Stykker deraf, det er en af Teatrets Opgaver, men det kan ikke hjælpe, at det ærede Medlem hovedsagelig vil fæste sig ved det klassiske Repertoire, for det er der ikke Publikum til, og Teatret vil ikke kunne eksistere paa et saadant Repertoire.

Jeg tror heller ikke, det ærede Medlem kan paavise noget moderne Stykke, som kunde opføres paa Teatret udover dem, som nu bliver opført der. Jeg ser ganske vist, at det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem Hr. Bindslev, i „Nationaltidende“ har udtalt, at man skulde opføre Stykker af Valdemar Rørdam. Jeg ved ikke, om den ærede Digter har skjulte Reserver, men har han ikke andet, end hvad der er offentliggjort, er der i alt Fald ikke deri noget, som kunde tænkes at samle Publikum paa det kongelige Teater. Hvis Teatret vilde indlade sig paa at opføre Hr. Rørdams Poesier, for saa vidt de er kendte for Offentligheden, vilde Teatret sikkert komme til kort. Jeg tror heller ikke, man i øvrigt kan vente fra konservativ Side at faa noget Forslag i Retning af et bedre Repertoire end det, der nu opføres paa det kongelige Teater.

Det forekommer mig da, at det ærede Medlems stadig tilbagevendende Kritik af Teatrets kunstneriske Ledelse ikke er forsvarelig eller tilstrækkelig begrundet. Det kan naturligvis ikke nægtes, at naar der ikke er særlig mange Nutidsskuespil, er

det ogsaa vanskeligt for Teatret at opføre saadanne, det maa opføre, hvad der er; men jeg tror, det ærede Medlem maa indrømme, at Nutidsskuespil alligevel er meget bedre for Teatret og for Publikum end de gamle Stykker, som ikke længere er i Kurs, og som tilhører en svunden Tid.

Der opføres for Tiden paa det kongelige Teater et Stykke, som jeg ikke synes om: „Graven under Triumfbuen“, og som jeg ikke vilde have billiget skulde opføres, hvis det havde staaet til mig. Jeg mener, at det er en nationalistisk Film, som slet ikke hører hjemme paa Nationalteatret i et andet Land end der, hvor Stykket er blevet til. Men jeg maa trods dette erkende, at baade dette Stykke, som jeg misbilliger, og f. Eks. Udstyrsstykkerne paa Scala, som jeg misbilliger endnu mere, alle har mere Øre hos Publikum og staaa nærmere ved det danske Folks aandelige Stade for Øjeblikket end det klassiske Repertoire, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen anbefaler. Til syvende og sidst er det jo saaledes, at det er den Skuespilkunst og den Digning, som er fremme i Tiden, der har Publikums Øre, og det maa Teatret selvfølgelig regne med, naar det skal bestemme, hvilke Stykker det vil opføre.

Der siges nu, at man først og fremmest skal indrette Teatrets Økonomi paa den bedst mulige Maade og give det et stærkt begrænset Tilskud. Selvfølgelig er Økonomi altid godt; men Teatret vil ikke med et bestemt Beløb kunne klare sig i alle Tilfælde, det maa bero paa, hvorledes Teaterforholdene, Kulturforholdene i det hele taget og ogsaa de økonomiske Forhold i Landet er paa ethvert givet Tidspunkt. Først og fremmest maa man se paa, at der opføres gode Stykker og gives god Kunst, og saa maa vi betale, hvad der er strengt nødvendigt, for denne gode Kunst.

I øvrigt vil jeg gerne understrege, hvad det ærede Medlem Hr. Sneum og — heldigvis — ogsaa den højtærede Undervisningsminister betonedes: at Vejen til at erobre det danske Folk for det kongelige Teater er den, at Kunstnerne kommer ud til Folket, kommer ud og giver Forestillinger i Provinsen — ikke just saaledes, som det synes, at det ærede Medlem Hr. Sneum mente: at det særlig skulde være i Aarhus og i Odense. Aarhus og Odense interesserer os ikke ret meget i det øvrige Land, i hvert Fald ikke mere, end København interesserer os, og vi ønsker ikke noget nyt København hverken paa Jyllands